

Carnaval celebrat al Centre Geriàtric

Els residents del Centre Geriàtric de Benicarló també han celebrat el Carnaval aquest cap de setmana. Les disfresses, que s'han encarregat d'elaborar ells mateixos, van animar la festa, que es va acabar amb un berenar per a tots els participants.

Número 621-8 febrer 2008 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XIV

la veu

de Benicarló

**Policia i ciutadans no s'entenen!
Malestar de diferents col·lectius
amb actuacions de la Policia local**

El PP demana el "vot" als xiquets i els xiquets...

"Volem aules més netes, que la Policia local acudeixi a la sortida dels col·legis, que no hagi tolls en la porta del col·legi, ni goteres en els barracons"

**El nom del nou col·legi genera un debat agre
Alambor lliura els XIX Premis de Contes Xavier Arín**

Malestar de diferents col·lectius amb actuacions de la Policia local

Els agents multen els veïns d'un carrer quan l'anterior Corporació va assegurar-los que farien canvis per permetre estacionar en els dos costats del carrer. Els fallers molestos per la absència d'agents en la presentació d'una falla

text REDACCIÓ

L'efectivitat policial s'està veient qüestionada en els darrers dies a nivell local arran d'algunes actuacions dels agents municipals. Tal vegada, la més sonada haja estat la sanció a desenes de vehicles estacionats al carrer Mare de Déu de Montserrat el passat dimarts 5 de febrer, quan no fa ni tan sols 9 mesos l'anterior Corporació va enviar un escrit als veïns dels carrers Pere de Thous, Mare de Déu de Montserrat i Penyagolosa on admetia la complicada situació i apostava per introduir canvis en

els carrers que feren compatible l'accés del camió dels bombers i la manca d'aparcaments en el barri.

El abans regidor de Governació i Participació Ciutadana, Juan Lores (Bloc) plantejava reduir a un metre i vint

centímetres les dues voreres per a permetre l'estacionament de vehicles als dos costats, cosa que es va aprovar per unanimitat. Lluny d'executar l'acord de la Comissió, plantejada per la mateixa Policia Local de la localitat, els agents van sancionar els estacionats en el carrer, complint la normativa, però ignorant els canvis promesos i no executats en el carrer.

L'actuació, va ser desqualificada pels veïns, alguns dels quals es van posar en contacte amb La Veu de Benicarló

Alambor lliura els XIX Premis de Contes Xavier Arín

text ALAMBOR

Passat dissabte 2 de febrer el saló d'actes del Col·legi La Consolació va acollir el lliurament del XIX Premi de Contes Xavier Arín, una convocatòria que marca com a temes principals els relacionats amb la Pau i la Natura.

A les cinc de la vesprada va tindre lloc la recepció oficial a l'Ajuntament de Benicarló per part de la regidora de Cultura Raquel Durà de l'escriptor convidat, amb la col·laboració de l'Institut de les Lletres Catalanes, Rafa Santapau, al que va fer lliurament d'alguns exemplars de llibres publicats pel consistori.

A les sis l'escriptor benicarlando, afincat a les Terres de Ponent, Rafa Molina va pronunciar davant de més de 100 persones, una entretinguda conferència sobre la literatura i els joves.

A continuació es va fer el lliurament dels premis Contes Xavier Arín. En l'edició d'enguany van participar 320 contes, dividits en tres categories.

En categoria 10-11 anys el primer premi se l'emportà " Maria i les samarretes màgiques" d'Alicia Saez Garcia, alumna de La Consolació. Pel que fa a la categoria de 12-13 anys, Joan Tartarin Segarra, de l'IES Joan Coromines, ha estat el guardonat amb el conte "El millor regal" . Finalment "Vides paral·leles " de Francesc Del Castillo Gómez, de l'IES Joan Coromines, ha estat el conte distingit en primer lloc en categoria 14-17 anys. Tots els guanyadors van rebre un xec regal per canviar-lo en llibres en català.

Tanmateix l'Associació Cultural Alambor també va obsequiar a tots els centres educatius participants amb un xec valorat amb 100 € per canviar-lo en llibres en català per a les seues biblioteques de centre.

L'acte va finalitzar amb unes paraules de la regidora de Cultura Raquel Durà i la foto oficial dels guanyadors.

Després l'escriptor convidat va signar alguns dels seus llibres i va mantindre una col·loqui amb joves estudiants de la nostra ciutat.

FOTO!

L'IES Joan Coromines torna a Londres

El passat 30 de gener un grup de 24 alumnes va anar de viatge cultural organitzat pel Departament d'Anglès a la capital anglesa, amb l'objectiu d'entrar en contacte amb la cultura i la llengua que estudien a classe.

Fins al 3 de febrer els alumnes van visitar els llocs més importants londinencs, així com una visita a la ciutat de Cambridge per endinsar-se dins d'un clima universitari.

A la fi, un viatge on, a més de passar-s'ho bé, els alumnes van aprendre a moure's en un ambient angloparlant.

POMETES DOLCES

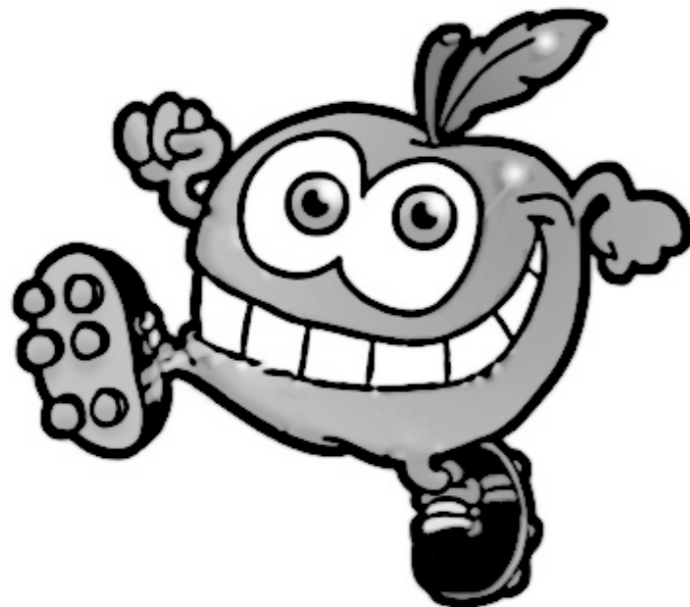
text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

No tinc costum de fer moltes coses. Com ja saben tots, el meu estat natural és la droperia i la meua posició preferida l'horitzontal tot estirat al sofà, en decúbit supí. De vegades fins i tot em fa mandra invertir les meues forces a prémer el botó de la televisió perquè potser voré coses que hauré d'interpretar, i penso que malbarataré la poca energia que li queda a la meua estimada neurona. Però tot i això, aquesta setmana passada vaig sotmetre a l'única habitant del meu cervell a un esforç que la va deixar encara una mica més tocada. Ella, curteta de mena, no entén algunes coses -comprensibles per a la immensa majoria de la gent- i per això és capaç de rumiar-les durant diverses i variades hores.

Com anava dient, divendres passat, mentre feia el sopar per a la meua prole i jo malmenjava dret com els cavalls una truita de carabasseta, em va vindre al pensament posar la tele per tal de vore què passava pel món. Addicte al zàping com sóc, després de passar per multitud cadenes que m'oferien tafaneries, concursos i carnavals tropicals, vaig arribar al programa dels meus amics Ferrer i Segarra o Segarra i Ferrer. Pel que vaig comprendre, els divendres fan una repassada als mitjans de comunicació escrits del nostre poble, entre els quals es troba aquest que ara està llegint. Vaig mantindre el canal per vore què deien i per pujar-ne una mica l'audiència. Curiosament van començar pel més marginal de

tots -La Veu-, però encara em va sorprendre més que el primer que Ferrer va dir, amb cara de pomes agres, va ser la frase inicial de la crònica de la setmana passada. Em va fer la sensació -sense dubte equivocada- que Vicent estava una mica enfadat. A vore. En l'hipotètic cas que això fóra cert, vull dir que ningú no pense

“Qui sóc jo per a dir com s’han de fer les coses a casa aliena? Jo ja tinc prou amb el que passa a casa meua com per a posar-me a la dels altres.”

que aquesta secció de La Veu té lectures entre línies ni segones o terceres intencions. Si la setmana passada posava el que posava, era això i prou. O hi ha algú que pot pensar que jo qüestionaré com es gestiona una empresa privada? Qui sóc jo per a dir com s’han de fer les coses a casa aliena? Jo ja tinc prou amb el que passa a casa meua com per a posar-me a la dels altres. El pitjor del cas és que al final el que perd sempre és el més dèbil, i en aquest cas la part dèbil està molt clara.

Després va fer algun comentari Gregorio, que tampoc no em va semblar veure'l massa content. Suposo que també és una apreciació equivocada per part meua. Em va fer l'efecte que no li va agradar la redacció del pamflet en qüestió, i fins i tot va llegir algunes frases que em sembla que va titllar d'incomprensibles. Com dic, tot agafat amb agulles perquè potser m'estic equivocant.

Per a acabar amb aquest mal estat d'esperit que he patit al llarg de la setmana, només vull afegir que, si després de gairebé sis-centes col·laboracions en aquest setmanari, algú s'ha sentit molest i/o ofès pels comentaris que hi apareixen, només puc arribar a la conclusió que els ofesos tenen tan poca lliga com jo i les meues col·laboracions.

Ara transcriuré una petita conversa que he mantingut amb la meua neurona. Però no sé qui pregunta ni qui respon dels dos.

Va jugar el Benicarló? Sí, va jugar dissabte passat al camp del Benlloch. Sé alguna cosa més? Sé que els nostres van empatar a un, amb la qual cosa ens

quedem encara pitjor del que estàvem, igualats a punts amb el cuer. Com està el panorama? Molt negre perquè el proper diumenge ens visita l'etern aspirant a aspirant a pujar a la tercera divisió que actualment ocupa la quarta posició i té vint-i un punts més que nosaltres. Podríem dir que ara mateix el Benicarló és un seriós aspirant a ocupar la darrera posició de la taula classificatòria. Alguna cosa positiva? Sí, només estem a quatre punts de la desena posició, i això ens pot donar una mica de moral.

“La idea electoral dels antidisturbis i patrulla canina s’haurà d’anar pensant en accelerar-la...”

ve de la p gina anterior

per lamentar l'actuació de la policia local en aquest barri quan hi ha d'altres necessitats urgents, a més d'irregularitats molt més alarmants, que aquest fet ja conegut i permès per les autoritats municipals des de fa anys. “Sens dubte ho deuen fer amb ànim de recaptar impostos per la via de les sancions”, assegurava un veí, que no dubtava en assenyalar que “se'ls gastaran en la comissaria o en més agents”.

La falla també molesta

La Falla del Grill va emetre un contundent comunicat en el que denunciaven l'absència de la Policia Local de Benicarló en la presentació de la Falla i, especialment, en el recorregut de la comitiva per diferents carrers de la localitat, on és costum que la Policia senyalitze la presència de persones pel carrer, i els protegisca amb les sirenes, encapçalant el passa-carrers. La indignació va arribar a molts fallers de la localitat, que van lamentar que ningú acudira a la presentació fallera mentre al partit de futbol sala de màxima rivalitat entre el Povet i l'Interviú hi havia diverses patrulles, segons resa el mateix comunicat.

El súmmum del malestar va arribar després. Una vegada els fallers ja a l'Auditori municipal la Policia municipal va fer acte de presència i es va dedicar a sancionar els fallers que es trobaven mal estacionats als voltants de l'Auditori, una zona de vianants ja molt degradada pel trànsit de vehicles i on està estrictament prohibit estacionar. Els fets van ser denunciats per

Exida núm

Mare de Déu de Montserrat,
12580 BENICARLÓ

Assumpte: Senyalització
Expedient: 207/2007

Estimat senyor/a:

Mitjançant aquest escrit li comunico que la Comissió de Governació en sessió celebrada el dia 22 de març, va dictaminar entre d'altres el següent acord:

“... 3er. SENYALITZACIÓ

Legeixo una proposta de modificació de senyalització dels carrers de la Mare de Déu de Montserrat i adjacents (Penyagolosa i Pere de Thous) motivada pels problemes d'estacionament inadequat de vehicles en els carrers esmentats, ja que un vehicle de bombers amb escala no pot accedir ni fer la volta pel lloc amb la rapidesa que un incendi requereix. A més, existeix el mateix nombre de vehicles mal estacionats com ben estacionats (un total de 62) i l'amplària de la vorera no permet que s'estacione en ambdós costats de la via. Per tant, es proposa reformar les voreres dels vials, deixant un mínim de 1'20 m d'amplària de vorera i permetent, per tant, l'estacionament correcte en ambdós costats de les vies, així com l'eliminació de punts d'estacionament en els cantons que dificulten el gir de vehicles grans. Els membres de la Comissió, per unanimitat, dictaminen favorablement la proposta efectuada per la Policia local...”

Tot açò és el que li comunico per al seu coneixement..

Atentament

Tt. d'alcalde delegat de Participació Ciutadana

Juan Lores Espinosa
Benicarló, 5 d'abril de 2007

una carta de protesta del president a la premsa.

Vandalisme als carrers

La idea electoral dels antidisturbis i patrulla canina s'haurà d'anar pensant en accelerar-la, si mirem els darrers fets produïts a la localitat. Fins a vuit contenidors, probablement incendiats amb còctels molotov, segons testimonis, van cremar la nit de dimecres a dijous. També dos vehicles estacionats al Parador de Turisme van veure's seriosament afectats per les flames, en una acció que sembla relacionada.

L'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, va manifestat dilluns passat que la policia local de Benicarló “té pistes dels responsables dels incendis dels contenidors”. Domingo va admetre que no havia de facilitar més informació però que se segueixen les pistes d'unes persones que “van tenir un problema amb el camió de les escombraries. Les causes dels incendis poden anar per aquí”, va assenyalar la primera autoritat, que va vincular l'incendi dels contenidors amb la crema de dos vehicles estacionats en el Parador benicarló.

**“ Polítiques socials, llibertats i drets a la Comunitat Valenciana”.
xerrada per al dia 12.02.08 a les 20h. a càrrec d' ANGEL LUNA, Síndic Portaveu del
Grup Parlamentari Socialista a les Corts Valencianes i ex-alcalde d'Alacant.**

Colombians de Benicarló contra les FARC

text READACCIÓi fotos SÓNIA PAEZ

Els colombians residents a Benicarló es van unir a la concentració que sota el lema "un milió de veus contra les FARC", va aconseguir la creació d'una cadena mundial de repulsa. Sonia Páez, una de les organitzadores, va explicar que "vam veure la convocatòria en Internet i de seguida ens vam posar a treballar" dissenyant mocadors, editant cartells i pintant pancartes. A la crida acudiren nombrosos colombians que "estem a favor de la pau i en contra dels segrests que les FARC estan realitzant en el nostre país". El grup es va reunir a les sis de la tarda, hora oficial de la convocatòria en tot el món "i, a pesar de ser dia laborable hem aconseguit reunir a molta gent", assenyala Páez. Lluint l'adhesiu oficial de la convocatòria mundial, entonant càntics i construint una pancarta de repulsa, van alçar les seves veus contra el que consideren "un atropellament per al nostre país".

En el comunicat de premsa emès pels organitzadors mundials, s'assenyala que les FARC a pesar d'haver nascut com un grup d'autodefensa camperol "aquest grup mai ha cessat d'utilitzar les armes com un mitjà per a accedir al poder. Avui, aquesta organització s'ha convertit en un poderós grup narcoterrorista que destrueix a Colòmbia". Així, denuncien que "ha retardat el seu desenvolupament utilitzant la intimidació amb les armes en les regions més vulnerables del país; ha atemptat contra el seu patrimoni i la seua

infraestructura; amb la seua accionar armat han pressionat les decisions que colombianes i colombians han pres en els últims anys; han omplert moltes zones del camp i les selves colombianes amb mines que mutilen i maten a xiquets i xiquetes, a homes i dones; posen bombes o llancen cilindres bomba indiscriminadament, recluten amb enganys o per la força a xiques i xics, es financen realitzant extorsions i segrests i aprofitant la seua organització armada per a protegir la seua activitat com narcotraficants; han segrestat, en els últims 10 anys, 750 ciutadans, que encara segueixen desapareguts".

En Benicarló, els colombians i colombianes van fer escoltar la seva veu i van declarar que desitgen que el seu país viva en pau.

Nota de premsa

L'ACV Tirant lo Blanc renova els seus càrrecs. David Garcia reelegit President

Diuenge al matí tingué lloc l'Assemblea General Ordinaria de l'associació Tirant lo Blanc. L'objectiu principal de l'Assemblea era la renovació del Consell Nacional de l'entitat i l'aprovació del Pla d'actuació de per a 2008.

L'Assemblea finalitzà amb la reelecció de David Garcia al front de l'entitat per altres dos anys i la substitució d'Elies Seguí per Ferran Puchades com a Secretari General i d'Elisa Signes per Josep Vicent Sala a la Tresoreria.

El Pla d'actuació 2007 es va aprovar per una ampla majoria i es van valorar molt positivament els projectes estrella del mateix: Cursos de Valencià per a mares i pares, la revista NEXE i l'Escola d'Estiu a la Vallidigna.

La proposta per a 2008 parteix de la base de d'anterior exercici, si bé posarà l'accent en la commemoració del 800 aniversari del naixement del rei Jaume I.

L'Assemblea finalitzà aprovant tres resolucions:

-La primera recolzava, la proposta de posar el nom del nostre rei fundador a l'actual Plaça de l'Ajuntament de València.

-La segona adheria l'entitat al Manifest contra la demolició del teatre romà de Sagunt.

-La tercera condemnava els fets esdevinguts el passat dia 26 de gener a les portes del local d'Intersindical Valenciana durant la presentació d'un llibre d'ERC i la passivitat dels cossos i forces de la seguretat de l'estat front els atacs constants de l'extrema dreta a diferents col·lectius valencianistes.

CLUB HANDBOL BENICARLÓ

text CHB

JUVENIL FEMENÍ HANDBOL GRUPO PEINADO BAIX MAESTRAT - 8 CH RIÓLA - 24

Partit molt estrany el que es va jugar dissabte de Carnestoltes en el polisportiu benicariando i que enfrontava a dos equips molt semblants.

En la primera part les locals van començar una mica adormides i fruit d'això va ser el parcial de 3-13 que van aconseguir les valencianes.

Durant la segona part l'equip va intentar reaccionar. Les jugadores van espavilar i la diferència entre tots dos equips ja no pareixia tan gran, amb bones jugades i amb una gran actuació de Laura en la porteria es va aconseguir igualar el joc.

Pel GRUPO PEINADO van jugar Laura en la porteria, Sanae, Anna (1), Cristina (6), Arantxa (1), Iris (1), Rosa Mari, Tífani i Vanessa.

CADET FEMENÍ CH GRUPO PEINADO BENICARLÓ " 14 BM ALMASSORA - 22

Nou partit jugat pel cadet benicariando, aquesta volta contra l'únic equip mixt en la Lliga femenina, el BM Almassora.

Les caduferes van començar força nervioses, ja que van veure que l'equip estava format per xics. Poc a poc, però, van anar aconseguint entrar en el partit i per això al descans la diferència era de tan sols 4 gols en contra (8-12).

La segona part va ser un altra historia. A l'equip 1i va passar factura l'esforç realitzat en la primera part i la gran banqueta que portava l'equip contrari. També la inexperiència de algunes de les nostres jugadores, ja que en aquest partit debutaven tres noves jugadores.

Al final, derrota per 14-22.

Pel GRUPO PEINADO van jugar Vanessa (1) en la porteria, Rosa Mari, Andrea, Anna (10), Nuria, Rebeca, Iris (2) i Tífani (1).

Nota de premsa

IES JOAN COROMINES

En relació a les informacions rebudes sobre el possible trasllat dels cicles formatius de l'IES Joan Coromines a l'IES Ramón Cid, on –segons sembla– es construirà un nou edifici per a albergar-los, el claustre, per unanimitat dels assistents, en sessió celebrada el passat dia 21 de gener de 2008, va acordar manifestar el desacord amb aquest trasllat pels següents motius:

1. Es considera que aquesta opció modifica de fet el mapa escolar perquè, segons la informació apareguda en els mitjans de comunicació, es veu reduït el nombre d'unitats dels cicles formatius.

2. No s'ha informat ni consultat cap estament d'aquest centre. A hores d'ara no se sap quines són les actuacions a realitzar. Únicament a través dels mitjans de comunicació se'n té alguna referència. El claustre de professors no sap quines obres es faran, ni quan, ni com això afectarà l'organigrama del centre.

3. En aquest institut es ve impartint formació professional des de fa cinquanta anys i hom té clar que es tracta d'un referent comarcal en aquest tipus d'ensenyament.

4. Actualment, l'IES Joan Coromines imparteix cicles formatius de grau mitjà i superior amb unes infraestructures que passaran, segons sembla, a ser inutilitzades.

5. Davant aquests fets exposem com alternatives les següents:

a. Convertir l'IES Joan Coromines en un centre integrat de formació professional, tot aprofitant les instal·lacions que el Servei té a l'avinguda de les Corts Valencianes d'aquesta ciutat.

b. Reformar i ampliar l'IES Joan Coromines i sol·licitar de l'Ajuntament la cessió de la pista polisportiva annexa al centre.

AL PALAU BLAUGRANA JUST REPARTIMENT DE PUNTS

text i fotos VICENT FERRER

0 - BARCELONA SENSEIT: Paco Sedano, PC, Justo Càceres, Javi Rodríguez, Fernandao; cinc inicial; Chico, Dani Fernández i Rafa Muñoz.

0 - BENICARLÓ ONDA URBANA: Leandro, Vadillo, Valença, Tete, Parrel; cinc inicial; Isco, Deives, Lolo, David i Patías.

ÀRBITRES: Felipe Madorrán i Gereta Ramírez, del col·legi basc. Van traure targeta groga als blaugrana Javi Rodríguez i Fernandao; al visitant Deives.

INCIDÈNCIES: Uns mil espectadors en el Palau Blaugrana amb presència de més d'un centenar de seguidors benicarlandos que no van parar d'animar als seus.

El Benicarló Onda Urbana va arrencar un empat en la seva visita a Barcelona després d'un partit emocionant per la incertesa en el marcador. En moltes fases del partit els sistemes defensius es van imposar, per aquest motiu el marcador no es va moure al llarg del partit.

L'equip blaugrana va sortir molt fort intentant sorprendre als benicarlandos que es van mostrar incòmodes en els primers instants. Malgrat això poques oportunitats de cara al marc defensat per Leandro. Però a poc a poc els caduferos es van anar ficant en el partit, que es va anar animant conforme s'anaven creant situacions de perill. Leandro es va lluir als nou minuts al treure una rematada de Rafa Muñoz. Va contestar Vadillo que va obligar a Paco Sedano a lluir-se i gairebé a continuació era Tete qui rematada al costat del pal. Als onze minuts Dani Fernández estavellava un tir en el travesser. Però de nou les defenses van imposar-se deixant poques oportunitats. El Barcelona va cometre la cinquena falta quan quedaven set minuts, però els va pesar als col·legiats assenyalar la sisena i amb això

l'oportunitat per Valença de marcar en un doble-penal. Mancant un minut Isco treia una rematada de Justo Càceres i en la següent Paco Sedano evitava el gol de Valença que havia sortit ràpid a la contra.

Després del descans les dues defenses van seguir imposant-se i les ocasions de gol eren mínimes. Una assistència de Patías va permetre a Tete rematar, però el baló va sortir per sobre del travesser, el que va animar un poc als benicarlandos que van passar a dominar el partit per uns instants. Una recuperació de Javi Rodríguez va acabar amb rematada d'aquest al pal, el que va animar als blaugranes i va obligar als caduferos a pressionar més en defensa per estalviar-se problemes i intentar sortir a la contra, però sense efecte positiu perquè el Barcelona recuperava bé el baló. Parrel va poder marcar mancant cinc minuts i Sedano va treure a córner, es va llançar, i Valença va rematar a gol i el baló es va estavellar en el pal. Mancant dos minuts per al final Miki va demanar un temps mort per a donar les últimes instruccions. Leandro en dues ocasions evitava el gol blaugrana a rematades de Javi Rodríguez i Chico. Mancant 42 segons va demanar temps Marc Carmona. Els col·legiats van assenyalar retenció a Leandro però el lliure indirecte ho rebutja el porter benicarlando. La pressió final blaugrana no va servir per res i el Benicarló Onda Urbana va assolir un punt important.

PARTIDA DE PILOTA VALENCIANA

Diumenge 17 de febrer 16:00h.
FRONTÓ I.E.S.COROMINES

3ª PROFIA D'HIVERN

Carlos vs Lores
Xatet vs Tito
Jordi vs Mañes
Hugo vs Manyà

ORGANITZA: "Arrea-li bona"

CORAL ROMPUT

text JOAN HERAS

Ja fa molt de temps que volia dedicar aquestes ratlles a fer el meu petit però absolutament sincer i apassionat homenatge a un poeta i a un cantant d'aquest nostre pobre, trist i dissortat país. Per això, avui, m'aclamo a tu, estimat Vicent Andrés Estellés, que ens has donat una impressionant obra, que vas saber posar en versos —en moltíssims versos— allò que tots anem vivint i sentint quotidianament, alegrement, amb una petita pena. I m'aclamo a tu, estimat Ovidi Montllor, que ens has regalat cançons plenes de vida i que vas saber dir con ningú, d'una manera simplement excel·lent, els versos de l'Estellés amb la força i la senzillesa que demanen. La mostra més rellevant, absolutament meravellosa i necessària de la felicitat trobada dels versos de l'Estellés amb la veu de l'Ovidi ens en dona testimoni el disc Coral romput, editat l'any 1979. Aquest disc —un doble disc dels d'abans— és una aproximació essencial a l'univers poètic de l'Estellés. En una hora i mitja de paraules que parlen de la vida, de la mort, del desig, dels records, dels carrers estimats, de la gent que viu la vida que potser el destí amarg els marca, de les tardes del diumenge i els trens que la creuen lentament plens de tristeses i de tantes coses ens fem una composició precisa d'un univers poètic que una veu, delicada i intensa, molt ben acompanyada per dues guitarres —la de l'inseparable Toti Soler i d'en Toni Xuclà— va dibuixant a cops tallats, com un coral romput.

Si avui m'he decidit finalment a parlar del Coral romput és perquè he assistit a Barcelona a un exquisit espectacle que, sota la direcció de Joan Ollé, ha posat en escena aquest llarguíssim i caòtic i simplement esplèndid poema. L'espectacle es defineix des de la dimensió coral i per aquest motiu el text és dit per diversos actors —fins i tot per una actriu, fet sorprenent perquè la poesia de l'Estellés té una mirada molt netament masculina. A l'escena, El mateix Toti Soler, acompanyat d'un altre músic, dibuixa les melodies que ajuden a viure amb emoció el capbussament, a voltes dolç i a voltes frenètic, en el mar desordenat i terriblement vital del món de l'Estellés. L'espectacle és una nova lectura del text de l'Estellés i un homenatge explícit a la versió que en va fer l'Ovidi Montllor: no en va l'espectacle s'inicia i es tanca amb uns fragments del disc. En definitiva, un espectacle necessari per a revivir la força d'un poema que senzillament parla de la vida en tota la seva fragmentària i polièdrica realitat, un espectacle molt adient per sentir-nos vius en les paraules del poeta, un espectacle admirable per a recuperar o donar a conèixer un poeta i un cantant que s'han menysvalorat o simplement s'han volgut oblidar perquè són massa bons. I la pregunta, en aquest moment, és òbvia: ¿aquest espectacle es passejarà pels teatres d'aquest nostre pobre País Valencià? Està clar que bona part —per no dir la gran majoria— dels responsables

Fronteres

culturals no pensen que l'Estellés, l'Ovidi Montllor i tants d'altres constitueixen referents essencials de la pròpia cultura del país. Si haguessin escrit o cantat en castellà la cosa seria ben diferent.

Però deixem de costat les misèries dels miserables i tornem a les coses que realment valen la pena i que ajuden a donar un sentit a la pròpia vida. Ara feia potser un parell d'anys que no havia retornat a l'Estellés ni que havia recuperat el Coral romput de l'Ovidi. L'espectacle m'ha ofert de nou la màgica possibilitat d'emocionar-me, de sentir una petita pena, de resseguir les pròpies tragèdies latents i de repassar tot allò a què hem anat renunciant. he sentit també la màgia d'uns carrers que parlen de la infantesa i de la vida que hi bateja a cada moment i he pensat en llocs en què probablement mai aniré. I he sentit l'alegria de viure i el desig i la por. I he pensat en els pares i en el pas del temps. I mentre escric això, avui, solen aquest petit racó de casa meua, sento l'escomesa salvatge de l'aigua dels wàters i sento l'ascensor que puja lentament, sorollosament, i que s'atura al meu replà. I penso, anys enllà dels meus dies, en el moment en què un amic —un amic amb el qual hem anat junts a veure l'espectacle— em va fer descobrir l'Estellés: primer amb Recomane tenebres i el Llibre de meravelles i, to seguit, amb el disc que em vaig copiar en un casset del qual n'he fet moltes còpies fins que finalment es va editar en CD dins de la integral de l'Ovidi —feta, és clar, després de la seva mort. De nou he viscut l'experiència de confirmar que la bona poesia ens acull càlidament en allò que ja parla de nosaltres i alhora ens ofereix sempre noves perspectives del sempre idèntic i variant món dels nostres dies. Com una platja en què retrobem llocs sabuts però que sempre ens ofereix novetats i canvis.

Gràcies Estellés, Ovidi i a tos els qui heu anat construint la bellesa, aquesta bellesa necessària com el mar.

Els petits ciutadans de Benicarló els demanen als consellers “que no hagen goteres en les aules, ni barracons”

text REDACCIÓ

La Generalitat ha impulsat, a través d'un programa de la Fundació Save the Children, la participació de 550 nens de Benicarló amb l'objectiu de preparar als escolars de la Comunitat perquè exerceixin el dret a la participació en la societat. Un aprenentatge que garanteix una millor convivència i integració en les aules així com la disminució de l'assetjament escolar. “Es tracta de motivar i sensibilitzar a la població infantil de la importància que té la seva col·laboració” ha explicat el conseller Blasco.

Però els més petits de Benicarló van reclamar en els seus escrits algunes qüestions que de segur avergonyiren a més d'un representant polític. “Aules més netes, que la Policia local acudeixi a la sortida dels col·legis, que no haja tolls en la porta del col·legi, ni goteres en els barracons”, van ser algunes de les peticions per resposta al concurs dels drets dels nens, que van guanyar els alumnes del CEIP Marquès de Benicarló i que es van dur un PC cortesia de la Federació Valenciana de Municipis i Províncies.

Altres reclamacions van coincidir en reunir-se amb l'alcalde una vegada al mes perquè escolte les peticions dels nens, una millor atenció mèdica i menjar per a tots els nens. A l'acte van acudir el conseller d'Immigració i Ciutadania, Rafael Blasco, i el conseller de Governació, Serafín Castellano, juntament amb el secretari general de la FVMP, José Antonio Redorat, i l'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, que van fer lliurament del premi per a la Carta de Drets guanyadora. Amb la finalitat de sensibilitzar a la població infantil de la importància de participar i per a animar-los i motivar-los a exercir-la, monitors de Save the Children han acudit als cinc col·legis participants de Benicarló arribant fins a més de 550 escolars. Les intervencions, centrades en alumnes de 4º i 5º de primària, tenien una durada de noranta minuts i es van portar a terme els dies 24 i 28 de gener.

Per la seva banda, el Conseller Serafín Castellano ha destacat la importància que els nens aprenguin a “exercir la seva pròpia ciutadania i siguin conscients que poden i han de fer arribar als poders públics les seves opinions respecte a les seves principals preocupacions”. “La participació dels nens en tot allò que els concerneix –ha assegurat Castellano–, és la millor manera de fomentar la seva implicació en la societat des de la seva joventut, ja que si són ells els receptors directes dels beneficis que aquests drets intenten assegurar és lògic pensar que han de ser ells els principals protagonistes a l'hora de prendre part en les decisions que directament els afecten”. La participació infantil és considerada com un procés educatiu, gràcies al com s'adquireixen valors com escoltar, la tolerància i la diferència. A través d'aquests tallers, els nens se senten part activa de la seva comunitat, prenen consciència de la seva ciutadania i aprenen a formar part de la presa de decisions al mateix temps que coneixen els seus propis drets.

“Iniciatives com la portada a terme per la Fundació Save the Children són fonamentals atès que acostumen als nens a expressar les seves opinions, a transmetre-les a qui correspongui i a exercir des de la infància la democràcia participativa” ha puntualitzat Blasco. En aquest sentit, el conseller ha volgut destacar que “l'elaboració de la Carta dels drets és una activitat que fomenta l'educació en valors entre els escolars”.

Així mateix, el Conseller de Governació ha afegit que el que es pretén amb aquest tipus d'actuacions és sentar la base d'unes accions “més generals i profundes encaminades cap a la redacció d'una Carta de Drets Infantil que servisca i aporte el seu coneixement en la redacció d'una Carta de Drets Socials que emana del nostre Estatut d'Autonomia”.

Carta de Drets

Aquests tallers, composts de tècniques i dinàmiques de grup, estaven centrats en la preparació per part dels nens d'una “Carta de Drets”. Un manifest, dirigit al govern local i autonòmic, en el qual els nens fan a les autoritats participants de la seva visió de quins són els seus drets, dintre de l'àmbit familiar, educatiu, social i polític. Així mateix, en aquestes sessions, els alumnes reflexionen sobre les seves obligacions com ciutadans.

Un projecte de consulta per a escoltar als nens i conèixer la seva opinió en relació a allò que voldrien per la nostra Comunitat.

Cinc col·legis participants

Els cinc col·legis participants van ser el Col·legi Públic d'Educació Infantil i Primària n4, C.C La Consolació, C.P Mestre Francesc Catalá, C.P. Marquès de Benicarló i el Col·legi Mestre Eduardo Martínez Rodenas. Entre les cartes redactades pels nens, una comissió d'avaluació ha triat la que finalment ha resultat guanyadora (Col·legi Marquès de Benicarló).

“Aquests projectes són imprescindibles per al nostre objectiu de millorar l'educació per a fomentar la ciutadania participativa i promoure els valors democràtics” ha puntualitzat el titular d'Immigració i Ciutadania.

El nom del nou col·legi genera un agre debat

text REDACCIÓ

Triar el nom d'un col·legi ha destapat a Benicarló un debat social sense precedents. La decisió del consell escolar del col·legi nombre 4 ha alçat tot tipus de crítiques i contraatacs tant per part dels representants municipals com de diferents col·lectius socials. El relat dels fets es va iniciar quan un col·lectiu d'exalumnes va sol·licitar al consistori que duiguera el nom de Carmen Segura, mestra de primària en la ciutat durant els difícils anys de la postguerra. No obstant això, el consell escolar del centre va realitzar recentment una votació en la que va proposar al consistori que el futur centre es batejara amb el nom d'Àngel Estéban, director de l'IES Ramón Cid recentment mort.

Les exalumnes de donya Carmen han iniciat una campanya de sensibilització en el municipi, amb la intenció d'evitar que el ple de l'ajuntament ratifique la proposta presentada pel centre. En aquest sentit, qualifiquen d'imposició “i demostració de poder” el desenvolupament dels fets, que han desembocat en el rebuig per part del consell municipal de la seua proposta. El col·lectiu recorda que la seua petició va avalada per més de 500 signatures que elles mateixes s'han encarregat d'arreglar i “del currículum de Na Carmen”. I que “és una llàstima que el nom del nou col·legi siga el d'una persona que, pel seu caràcter, no acceptaria mai una imposició com aquesta, rebaixant fins i tot la seua categoria com professor d'ensenyament secundari”. Les exalumnes recorden que Segura va formar a centenars de xiquetes a Benicarló que “han fet dels seus ensenyaments la seua forma de vida malgrat el sistema mètric decimal” i que la decisió municipal no ha fet sinó que “entre els uns i els altres es torne a convertir altra injustícia social amb la dona”.

El futur centre escolar, del que encara no es disposa ni dels terrenys, va ser batejat pel consistori com nombre 4 quan es van inaugurar les dependències en aules prefabricades el

passat mes de setembre. Immediatament es va iniciar un debat en el municipi sobre nom que hauria de tenir quan la seua construcció ja fora definitiva. Així van dirigir una instància al consistori que va servir de poc a tenor del desenvolupament dels fets que han desembocat en la petició que el centre duga el nom d'Àngel Estéban, que va ser director de l'IES Ramón Cid.

El primer tinent d'alcalde del municipi, Antonio Cuenca, ha mostrat el seu malestar perquè “el consell escolar del col·legi va decidir el nom del centre sense tenir autoritat de cap tipus”. En aquest sentit, se'ls va informar d'aquesta circumstància i malgrat això, el consell va votar tres noms com candidats. Dos d'ells eren mestres, que van desenvolupar la seua professió en centres de primària, i el tercer, el director del centre de secundària, recentment mort, que va ser finalment el triat. La decisió del consell escolar del centre es va presentar davant el consell municipal, que agrupa a tots els col·lectius implicats en l'educació de la ciutat. Allí es va sol·licitar per part d'alguns dels integrants un dossier amb el currículum dels proposats “per a valorar i estudiar totes les possibilitats, però algunes persones van dir que no feia falta i es va votar”. El consell, també va resoldre donant suport la proposta d'Àngel Estéban. Ara la decisió ha de ser valorada en la comissió de Cultura per a posteriorment ser votada en Ple.

Donya Carmen Segura: en nom de l'educació

El Consell Escolar Municipal ja s'ha pronunciat sobre el nom del barracó nº 4. Els fets es van desenvolupar de la manera acostumada; amb una imposició i demostració de poder. Ara, per justificar el resultat calen uns quants “patitims i patatams”. A l'equip encarregat de gestionar el nom se'ls va informar, de paraula i per escrit, de la proposta de nom de Dª Carmen Segura: “patatim”. No van ser les primeres, com és natural, el primer escrit es va dirigir al senyor Alcalde. Si hi van haver infiltracions, no ens en fem responsables; “patatam”. La regidora de cultura no va informar a l'equip gestor del nom de la manera que elles volien: “patatim”. En vista de com movia la marea, les exalumnes van organitzar, pel seu compte, una campanya de recollida de signatures que recolzava la candidatura de Dª Carmen Segura: “patatam”. La reacció de l'equip gestor, davant de tot açò, va ser la següent: ja que elles es tragaven el “marró!?”, havien de ser elles, per damunt de tot, les que posaren el nom que volien.

És cert que Dª Carmen tampoc és de Benicarló, encara que les seues restes descansan al nostre poble. Que no va tindre fills/es, nets/es també és cert. És per això que va entregar tota la seua vida a l'educació i formació de les seues alumnes, cents i cents, en dedicació exclusiva i amb altruisme desmesurat. Hi ha qui ha fet de l'ensenyament que va rebre de Dª Carmen Segura la seua forma de vida, malgrat el “sistema mètric decimal”.

Entre els uns i les altres han aconseguit que de nou es torne a cometre una altra injustícia social de cara a la dona. És una llàstima que el nom de la nova escola siga el d'una persona que, pel seu tarannà i humilitat, no acceptaria mai una imposició com aquesta; rebaixant inclús la seua categoria com a professor d'ensenyament secundari. Tot açò, davant de més de cinc-centes signatures, i d'un currículum com el de Dª Carmen Segura.

Una exalumna

ACTES COMMEMORATIUS DEL DIA DE LA PAU AL C.P. CATALAN

text ALUMNES 6

Seguint la tradició començada l'any 1991, el C P Mestre Francesc Catalán va celebrar un altre any el Dia Internacional de la NO VIOLÈNCIA, diada instaurada en commemoració de la mort de Mahatma Gandhi.

El tema d'enguany ha estat "GHANDI i els camins per la pau", per aquest motiu només acabar la Festa de Sant Antoni tota l'escola ens vam posar a treballar per a celebrar un any més el DIA DE LA PAU, així des del 21 de fins el dimecres 30 de gener tota l'escola per nivells hem tractat temes relacionats amb la pau i Mahatma Gandhi.

Des de dilluns 28 els passadissos de l'escola va omplir-se de peus que ens havien de conduir pel camí de la pau fins la columna commemorativa del Dia de la Pau 2008.

Dimecres 30 al matí algunes mares van vindre a l'escola per fer alguns tallers d'elaboració de dolços interculturals. També va acabar-se de decorar l'escola i muntar la columna de la Pau a l'entrada del Centre i tots els alumnes i mestres ens vam penjar un Pin commemoratiu d'aquesta diada amb el Colom de la Pau,.

Després del pati tots vam sortir al pati primer per escoltar la lectura del Manifest de la Pau i unes poesies sobre la pau que havien escrit els alumnes de sisè, després la solta dels coloms (cedits com anys anteriors per l'Associació Colomofila Benicarlanda), per simbolitzar el desig de tota la nostra escola per tal que la Pau siga prompte una realitat a tot el Món finalment la interpretació del "Cant de la joia" de Beethoven per part dels alumnes del cor acompanyats d'un grup d'alumnes amb les flautes.

A dos quarts de tres entre mestres, mares i alumnes es va muntar per sisè any consecutiu l'exposició de dolços interculturals, fets per les famílies representades en la nostra escola, així hi havia dolços i menjars d'Àfrica, de Sud-americà, d'Europa i també de diferents autonomies espanyoles.

A partir de les 3'15 per nivells els alumnes van passar per vore la gran quantitat de dolços que s'havien fet per aquest Dia de la Pau. Després tots els alumnes vam tornar a passar pel menjador per triar uns quants dolços i menjar-los a les respectives aules.

A les 16:00 es va fer la Rifa de regals que no es va poder realitzar als actes de Nadal per culpa de la pluja.

Per a concloure el Dia de la Pau, a partir de les dos quarts de cinc es va obrir aquesta degustació a totes les mares i pares que hi van voler entrar a tastar les meravelles gastronòmiques que les persones fem arreu del Món.

Durant la resta de la setmana vam continuar fent activitats sobre la Pau projeccions de vídeos, fitxes, recerca de informació, etc.

DESITGEM LA PAU

Compartir, pau, sinceritat, acceptació o respecte. Aquestes paraules tenen un significat amb el que s'hauria pogut estalviar moltes guerres, però els homes no volen donar-li significat a eixes paraules. No saben o no volen?

A nosaltres ens diuen "comparteix les coses!" però no ho fem o se'ns oblidia. I encara que molts faiguen cas, se'ls oblidia tard o prompte.

Fer les accions que representen les paraules que hem dit al principi, ens estalviaríem molts dels conflictes que patim a casa, a l'escola, al poble, al món.

És hora de canviar el nostre món una mica i de netejar-lo de guerres, sang, marginació, males cares, armes o enfrontaments i afegir-li al nostre dia a dia les paraules: compartir, pau, sinceritat, acceptació, respecte,....

BERTA ARNAU COSCOLLANO
Alumna de Sisè

CANVI CLIMÀTIC, ENERGIA I CONSUM (i 2)

La setmana passada establim la relació entre canvi climàtic, energia, consum i creixement econòmic: si es consumeix més, l'economia creix i aleshores la despesa energètica puja i s'emet més CO₂, principal responsable del canvi climàtic. Les renovables i l'ecoeficiència energètica no proporcionaran tota l'energia necessària pel creixement econòmic futur que es produirà sobretot als països emergents com Xina o Índia. L'escenari més probable és que l'energia nuclears de fissió i els carbó amb captura subterrània del CO₂ tinguin més importància.

El 22 de novembre passat, els nord-americans celebraven el Dia d'Acció de Gràcies –com tots els quarts dijous de novembre- en record de l'arribada dels primers colons europeus i blancs a les costes d'aquell país amb un àpat de gall dindi i pastís de carbassa. Agafen forces pel ritual de compres massives del dia següent, el Divendres Negre, inici oficial de les compres nadalenques. El Dilluns Cibernètic, 3 dies després, s'ofereixen moltes rebaixes "on line". Enguany s'observà amb atenció el ritme de compres, per si s'agreujava la crisi iniciada amb les hipoteques d'alt ric (subprime) o revifava l'economia. A principis de gener es conegué que les vendes nadalenques havien caigut respecte l'any anterior; segons VISA USA, en un 6,5%. Quelcom anava "mal" quan el "shopping", el divertiment favorit dels nord-americans, no creixia.

Les caigudes de les borses nord-americanes, i després de les europees, van fer saltar les alarmes econòmiques. Estats Units i el món sencer podien entrar en recessió o creixement econòmic negatiu. Les exportacions i el consum interior són la base del creixement econòmic d'un país. Els països passen per una fase majoritàriament exportadora, com l'actual Xina, que pot ser substituïda per una altra on el consum sigui la base del creixement econòmic. El 18 de gener, el govern Bush avançà el seu pla de xoc contra la recessió: injecció de 150.000 milions de dòlars -1% del PIB nord-americà- com a devolució d'impostos per a reactivar el consum de les llars nord-americanes. La Reserva Federal –Banc Central d'USA- rebaixà els tipus d'interès per abaratir els crèdits i préstecs bancaris. El govern socialista espanyol, en la mateixa línia, ha inclòs en el seu programa electoral el retorn de 400 euros anuals a cada contribuent. Com assenyalaven al principi, un increment continuat del consum, be produirà un increment de les emissions de CO₂, be farà necessari un increment de l'energia nuclear o la generalització de la captura subterrània de CO₂.

La pujada del consum es justifica assenyalant que incrementa el benestar de les persones i el creixement del sistema econòmic. El sistema capitalista neoliberal suposa

que la gent està millor quan més diners disposa per consumir. No jutgen l'adequació de les preferències dels individus als que fan totalment responsables d'elles sense considerar que la publicitat o el màrqueting puguin influir de forma decisiva. Però com indiquen les brutals despeses en publicitat, la sobirania del consumidor és un mite. Si el nivell de renda i consum fos decisiu en la felicitat o benestar de les persones, caldria esperar que les més riques d'un país foren més felices que les pobres o que la gent fos cada cop més feliç a mesura que s'enriqueix, però les dades sociològiques no ho confirmen. Un

estudi fet a EUA indica que per sobre de 10.000 dòlars de renda mitjana no s'incrementa la satisfacció vital de la població. Gran part de les famílies nord-americanes amb més ingressos manifesta que no pot adquirir tot allò que "realment" necessita. Des de 1958 a 1991, Japó multiplicà per 6 la renda per càpita dels seus habitants sense que s'experimentés cap canvi en la satisfacció vital declarada. El consum principalment no satisfà les nostres necessitats vitals, està destinat a dotar-nos d'una identitat amb el que vestim, mengem, on anem o vivim. Els objectes de consum no són sols útils, tenen una significació social, especialment les seves marques o logos.

El pensament neoliberal justifica el creixement econòmic perquè amplia la gamma d'eleccions de productes que poden fer els consumidors i, així, augmenta la seva felicitat. Però açò no coincideix en el que passa a les societats opulentes. No es contempla que certs consumidors poden estar atordits per l'excés d'oferta. El creixement econòmic és necessari perquè l'economia capitalista es mou pel desig d'enriquiment dels seus actors. No guanyar més que l'any anterior és considerat un fracàs. Així, cal crear noves necessitats per a seguir creixent econòmicament. I, sembla que ho han aconseguit, el consumisme és una característica de les societats riques actuals. A la frase de Marx "la religió és l'opi del poble" es podria canviar el terme religió per consum i s'ajustaria més al que passa actualment.

A banda d'energia, els productes de consum requereixen recursos materials, i difícilment n'hi hauran suficients per tota la humanitat. Segons el model de simulació global World-3 del Institut de Tecnologia de Massachusetts (MIT), la nostra generació serà la darrera en viure millor que la anterior. El que passarà és que una part del món continuarà vivint be a costa de la resta.

Un consum elevat per tot el món sembla incompatible amb la conservació de l'entorn, amb la mitigació del canvi climàtic. Possiblement, restringir el nostre consum superflu sigui un autèntica actitud revolucionària.

Pere Bausà

MATINAL

text JOSEP IGUAL

El narrador condueix amb prudència de ressaca. Fins a la matinada va perseguir un detectiu per carrerons sòrdids. “Ets el nostre Simenon”, que li dic. Hom va llegir poemes de l’Anne Carson i proses de Julien Gracq fins al son.

Els turons amb atapeïts sotaboscs familiars i blancors verticals de ventiladors eòlics ens acullen a l’entrada de la vila. Cafè llarg, d’urgència, sobre una abandonada taula de partida de naips dels jubilats. Hem de comentar els contes que hem premiat. A sorts, li toca el primer premi a ell i el finalista a mi. El finalista ambienta la trama en un ambient de manipulacions genètiques per fabricar humans a la carta. Un conte inquietant. Un terror més que probable.

Cerquem després el pavelló esportiu on hi ha la gresca, amb un desdijuni de cafè, suc i dolços, servits en llotges de ball de festa major, que ha cedit davant del concurs literari municipal. Com que arribem tard, acabem entrant al recinte a tocant de les pubilles de la festa, i envoltats amb la fanfàrria d’una xaranga, que intenta un pasdoble. “Semblem toreros”. El comentari foteta és inevitable.

La regidora de la cosa, nerviosa perquè creia que ja no arribàvem, ens condueix a la taula dels jurats, davant l’escenari. Ens presenten un estol de mestres típiques, que han fet de jurats en les categories infantils del certamen.

A l’escenari, un cor interpreta clàssics del jazz. Poder tenir escalfada la veu tant d’hora és un gran mèrit.

Quan enllesteix el cor, un càrrec institucional ens clava una soflama sobiranista d’un preocupant messianisme pueril, i, com que ens coneix de vista, aprofita per fer l’original broma de que els escriptors som uns mentiders. El nombrós públic familiar li riu l’assajada ocurrència. La cosa promet certa diversió. Evidentment, quan ens deixen el micròfon, li tornem la conya. El vell tema de la ficció i la realitat, apuntat per un polític, dóna facilitats fins i tot enmig de l’espessor matinal.

Sóc un mentider que diu la veritat (Jean Cocteau). Tornada la pilota comentem els contes guanyadors, encaixem amb els autors, besem unes criatures dels concursos infantils, i sortim a fumar. L’alcaldessa fuma tabac negre i ens felicita pel rebot dialèctic contra el càrrec sobrat i il·luminat.

Ens enllestir la matinal estranya cerquem un dominical arròs negre al cor del Delta. Havent dinat, el company se’n va a posar al dia el seu blog i a seguir seguint el seu detectiu. Jo torno a la hipnosi d’un hermetisme lluminós de la Carson.

Quadern Ondulant

El narrador condueix amb prudència de ressaca. Fins a la matinada va perseguir un detectiu per carrerons sòrdids. “Ets el nostre Simenon”, que li dic. Hom va llegir poemes de l’Anne Carson i proses de Julien Gracq fins al son.

Una història més. Un “bolo” menys. Els estranys papers en l’auca que ens toquen per col·laborar amb iniciatives modestes però dignes, tan necessàries en la nostra cultura amenaçada. Però, si pot ser, fem via estalviant-nos messianismes puerils, què, ja se sap, els sol carregar el diable, que la sap molt llarga.

més tafaners...

aquests menesters de replegar la ferralla dels cotxes? O és que, a banda de Mundo, teníem un altre conseller i nosaltres sense assabentar-nos-en? Després ens van dir que havia estat un lapsus ... “lingual”. O és lingüe?

Un altre de lapsus

Sembla que la dita aquella castellana que assegura que “quien tiene boca se equivoca”, li va al pèl al nostre Ajuntament. I és que això dels lapsus de la llengua són cosa habitual en els nostres regidors, fins i tot, al nostre Marcelino, alcalde, se li ha escoltat dir en comptes de vistiplau, “vistiplou”. Suposem que el deu traïr el subconscient amb tanta història de si fiquen el transvasament al programa del PP. Com que no plou ni per casualitat, cada vegada que ha de tancar favorablement alguna cosa se li canvia la “a” per la “o”. El que fa la dèria de l’aigua en els caps de PP.

Enhorabona carxofera

Els tafaners vam poder gaudir dels menús dels alumnes de cuina del Coromines i xapó per tots ells. Iniciativa a la qual se li hauria de donar més ressò i que durarà més temps. Molt bona la idea de ficar una carpa i bancs per a la degustació dels plats. De vegades, ens sorprenen els polítics que tenen una visió més ampla de com fer les coses. I la regidora de Turisme està demostrant que la té. Ara només falta que faci entendre als restauradors que la festa ha de ser “més popular”. Segurament guanyaríem tots.

“Per a ser feliç cal tenir sentit de l’humor i conèixer a moltes noies maques”
Marta Fanera

Debat tafaneril

Els tafaners, últimament, estem escoltant moltes crítiques a les nostres crítiques (disculpeu la redundància), i ens hem aturat a reflexionar. Per què serà? Som massa durs en les nostres incisives paraules? Ens n’estem passant uns quans pobles quan fiquem el dit a la nafra d’aquells que estan de cara al públic i que, per això, han d’entendre que són susceptibles que se’ls critique? Tenen la pell molt fina? Certament són preguntes a les quals li cal una reflexió. I la farem. Però no per això deixarem de dir allò que

pensem. De tota manera, més d’un criticat també hauria de reflexionar el perquè surt en seccions com la nostra, o a la de la carxoferia-panissola o, a la de senyora Garcia i, fins i tot, a les més divertides del còmic. I és que s’ho guanyen a pols de vegades. Això sí, la reflexió, per aquest motiu té una doble via. I que ningú s’ho agafe a mal, aquestes seccions només pretenen ficar un poc d’humor, de vegades una mica corrosiu, en la monotonia de cada dia! Ah, i nosaltres també ens errem que no som, ni pretenem ser, la bíblia però si és menester rectificar, ho fem. I no se’ns cauen els anells per això. Però sense oblidar-nos que la llibertat d’expressió és un bé molt preuat. Encara que a alguns no els agrada.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Per fil

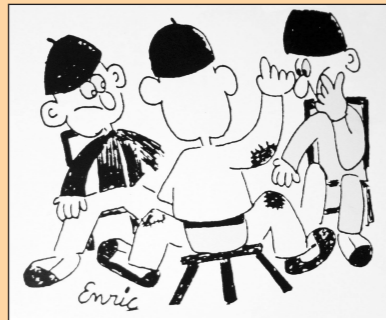
Qui va anar al lliurament dels premis Xavier Arín en representació de l'Ajuntament? Doncs ... la regidora de Cultura (ja us pensàveu, que li havien ficat falta, eh?). Sí, per fi sembla que aquesta senyora comença a entendre que el seu càrrec té aparellat una sèrie d'actes protocol·laris dels quals no pot defugir. Com diu el refrany, més val tard que mai!

Afany recaptatori

Sembla que les arques municipals no deuen anar massa plenes. Els tafaners ens hem assabentat que alguns multats, que han fet el seu acte de contricció pagant la sanció imposada pel municipal corresponent, s'han trobat la sorpresa que els ha tornat a arribar la mateixa multa reclamant els diners una altra vegada. Hem ficat en marxa el nostre servei d'informació particular i ens han dit, no podem dir qui (ho enteneu, no?) que la culpa és de l'ordinador de la policia. Ostres, és que ara els ordinadors tenen vida pròpia i, quan veuen que els recaptadors van curts de peles, engeguen la maquineta de fer-les? O a algú se li ha escapat el ditet d'eixe ordinador? I és que la culpa sempre és ben lletja!

Benedicció arquebisbal

Els tafaners que estem a totes, vam veure a El PAÍS de diumenge passat, una foto del Te Deum que es va fer el dia d'abans, dissabte a la catedral de València on es commemorava el 800 aniversari del naixement de Jaume I. El primer, com no podia ser d'una altra manera, el nostre president

Nova enciclopèdia virtual? Un tafaner, tip de veure's el megaregidor d'Urbanisme a totes les fotografies que es fan i es desfan als mitjans de comunicació opinant sobre tot i sobre tots, vol suggerir que a la xarxa es cree, des de ja mateix, la Cuenquipèdia.

Camps besant la mà de l'arquebisbe Garcia Gasco (no ens ha d'estranyar aquesta pleitesia política al poder de Déu), però darrera del nostre president, en primer pla, i per damunt de tots qui sobresortia, (no, Mundo, no!), el nostre Marcelino Domingo. Bona o no? Com aprén, eh! Com aprén!

Arriba la "callebarroca"

Ja la tenim ací. Ha arribat al nostre poble la moda de cremar contenidors i cotxes. Els energúmens que aquesta passada setmana es van dedicar a fer malifetes cremant

el mobiliari públic, i de retruc, algun que altre vehicle deuen creure que la cosa fa gràcia. Nosaltres els proposem que comencen una altra vegada a fer-ho començant pel mobiliari de sa casa, i de retruc, a veure si se'ls hi cremen també les castanyes.

Calentetes, segurament la propera vegada s'ho pensarien. Per cert, ja els han amollat al Regicop Soriano?

Carrusel de trànsit

Vinga l'embolic. I és que des que davant de Muchola s'han ficat a obrar per ficar això de la paradeta de contenidors soterrats, el merder de trànsit que tenim per aquesta zona és monumental. Com quan entren al Joan Carles I ningú els diu que a l'alçada del carrer la Mar s'ho trobaran tancat i els obligaran a fer-lo en sentit contrari fins a la cruïlla de Pius XII, doncs el que dèiem, l'empenyamenta dels conductors és monumental. A banda dels "XZmugapu ... cagon ..." (no té traducció), que amollen molts dels conductors, altres, amb més filosofia, comenten de manera més divertida "mira, com els riquets, peguem voltes a la poma com si foren uns caballitos". I és que això és el carrusel de la vida, pegar voltes, per arribar enlloc. Pacència.

Confusió consellera

No sabíem que el Conseller Serafin Castellano tenia accions en el negoci del desballestament. I és que quan vam escoltar per la tele al regidor Soriano parlant del Conseller "Castellanos", que va vindre de visita a la nostra ciutat, ens va assaltar un dubte molt gran, tan malament està això de la Generalitat, que ara els consellers es dediquen a

Senyora Garcia

Aix Øs el que vaig saber llegir en l anterior nòmero de la seua revista,

text EL LECTOR

Feia dies que no llegia un editorial tan atinat com el d'aquesta setmana passada. Sí senyora, ja els tenim ací. Ja estem en plena campanya electoral i, com per encanteri, començaran a aparèixer senyors que ens prometan de tot –fins i tot ens ensenyaran si poden maquetes i plànols– i desapareixeran, també com per encanteri, fins la propera vegada que hi haja eleccions. Una comissaria de policia autonòmica. Molt bé i molt original, crega's que me n'alegro que no ho porten tot a qualsevol altre poble. A més, com diu la cançó popular, ara sí que estarem bé i el sinyó Siquà tamé. Vuitanta municipals, cinquanta policies d'aqueixos de la Generalitat i suposo que una vintena de membres de la Benemèrita institució del Duque de Ahumada fan, pel cap baix, uns cent trenta mantenidors de l'ordre i la seguretat. Si diuen que en som 26 000, sortim a un per cada dos-cents.

Seguim amb xifres. L'any passat pel MUCBE van passar 25 000 persones, si fem la divisió ens surt a la friolera de, si fa no fa, unes vuitanta persones al dia (si tenim en compte que els dilluns suposo que deu estar tancat). És molt vuitanta? Jo diria que no, veritat? Que si llevàrem els estudiants que duen les nostres escoles i els nostres instituts potser la xifra seria escandalosa. En fi. Llijo que al mes de maig, dissabte dia 17, festivitat de sant Pasqual Bailon, actuaran a l'Auditori els coneguts humoristes i reis de l'absurd Faemino y Cansado; igual ens passa –ja hi pot comptar– que l'espai se'ns queda menut i tornarem a reivindicar un teatre amb més capacitat. En fi també. Del tema aquest del nou teatre –del qual

també se n'han vist plànols i no sé si també maquetes– convindria parlar-ne en profunditat. Naturalment aquest no és el lloc ni jo el personatge adequat per fer-ho, però que a un poble com Benicarló (en som 26 000 o més, vaja vosté a saber) no es puga programar en dos mesos o tres cap cosa de substància a l'únic espai que tenim semblant a un teatre perquè per damunt de tot estan les presentacions falleres té castanyetes de suro, no em dirà que no? Més en fi.

Quin goig. Han tornat després de ni se sap quant els Dies gloriosos de San Abdon. Gloriosos de veritat. Quin cop baix deixa caure cap a Ismael Serrano. Trobo que no, no? Igual sí la veu, però no és ben bé José Luis Perales –¿a qué dedica el tiempo libre? Arreglate mujer, se te hace tarde y llévate el paraguas por si llueve.

Com son de durs aquests senyors de l'Ajuntament. A qui se li acut voler sancionar una empresa que dona de menjar moltes famílies benicarlendes! Amb les coses de menjar no es juga!

Cada vegada que sento parlar de rotondes i desviaments de la 340 m'agrarren ganes d'allargar a córrer. És la cançó de l'enfadós. Fa més de vint anys que ho sento

dir tot això. Els plànols es veu que també els tenim. La maqueta costaria massa diners perquè la botifarra és massa llarga.

Enhorabona als alumnes del Ramón Cid i als seus professors pel premi guanyat.

Pere Bausà segueix amb el canvi climàtic. Jo, en aquest tema he fet com tots els espanyols de bé: delegar en el cosí de Mariano Rajoy. Sap el senyor Bausà quin temps farà demà a Sevilla? Doncs qui li ha dit que els residus nuclears duren milers d'anys? I si qualsevol dia d'aquests la ciència –hoy las ciencias adelantan que es una barbaridá, que es una barbaridá– descobreix un mètode per convertir els ditxosos residus en vi de Carinyena? Un pessimista és el que és el senyor Bausà. Un pessimista que va contra el progrés de la Humanitat i, por ende, del de todos los españoles.

Segueixo. La pàgina d'Igual amb la il·lustració de Maestro no se la mereixen.

M'haguera agradat anar a la conferència de l'amic Lino sobre les algues. Com sempre, me n'assabento de les coses tard.

Ai, els tafaners, sempre criant mala sang. Per què l'he d'enganyar, em sembla una mica excessiva –però graciosa, això sí– la crònica del sopar de la Carxofa. Una miqueta més de compte, que el personal –com vostés, com jo– té la pell molt fina.

M'ha dit un amic que els han enviat les classificacions de l'handbol perquè les puga entendre fins i tot jo i veig com no les han posades. No està bé això.

La crònica o el que siga del futbol, si té alguna gràcia, no li l'he trobada.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA.

Per favor, per favor, és EUA i no EEUU. Val?

Incongruència policial o política?

A les passades eleccions locals, un dels pilars bàsics de la campanya electoral del PP va ser la seguretat ciutadana. Des que va entrar el nou equip de govern del PP eixe pilar bàsic només fa que trontollar.

L'augment de la policia que tan es va dir, hores d'ara, s'ha quedat en no res. A l'estiu em vam tindre més i després van ... fugir. La solució salomònica ha estat la de tirar de promesa electoral de València amb la suposada arribada de la policia autonòmica que ... podria cobrir aquestes deficiències. Primera responsabilitat eludida.

Continuem amb el malestar amb diversos col·lectius veïnals pel fet de no acomplir aquells acords, que des de la passada legislatura és tenien, per la conflictiva situació d'estacionament en els carrers on tenen els seus vehicles. Segona responsabilitat eludida.

Fins i tot els fallers també arremeten contra el col·lectiu policial per obviar-los durant la presentació fallera i el seu recorregut, amb el perill per a la seua integritat que això comportava però, sobretot, pel cel desmesurat demostrat, quan es fiquen a ficar multes a tord i dret (amb tota la raó que els dona sancionar a aquells que estan aparcats en zona de vianants tot i que, massa vegades, han fet la vista grossa al mateix lloc, creant així un greuge comparatiu difícil de

621

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

justificar), després de no haver regulat la situació de la presentació fallera. Tercera responsabilitat eludida.

I els actes vandàlics de la passada setmana, amb contenidors i cotxes cremats, no han ajudat, gens ni mica, a deixar una imatge d'eficiència d'aquest col·lectiu, tot i que no se'ls pot atribuir a ells, òbviament, el que aquesta mena d'actes puguen ocórrer.

El que s'evidencia és que alguna cosa està fallant i que la direcció política, tot i les moltes promeses vessades, està "cantant" estrepitosament.

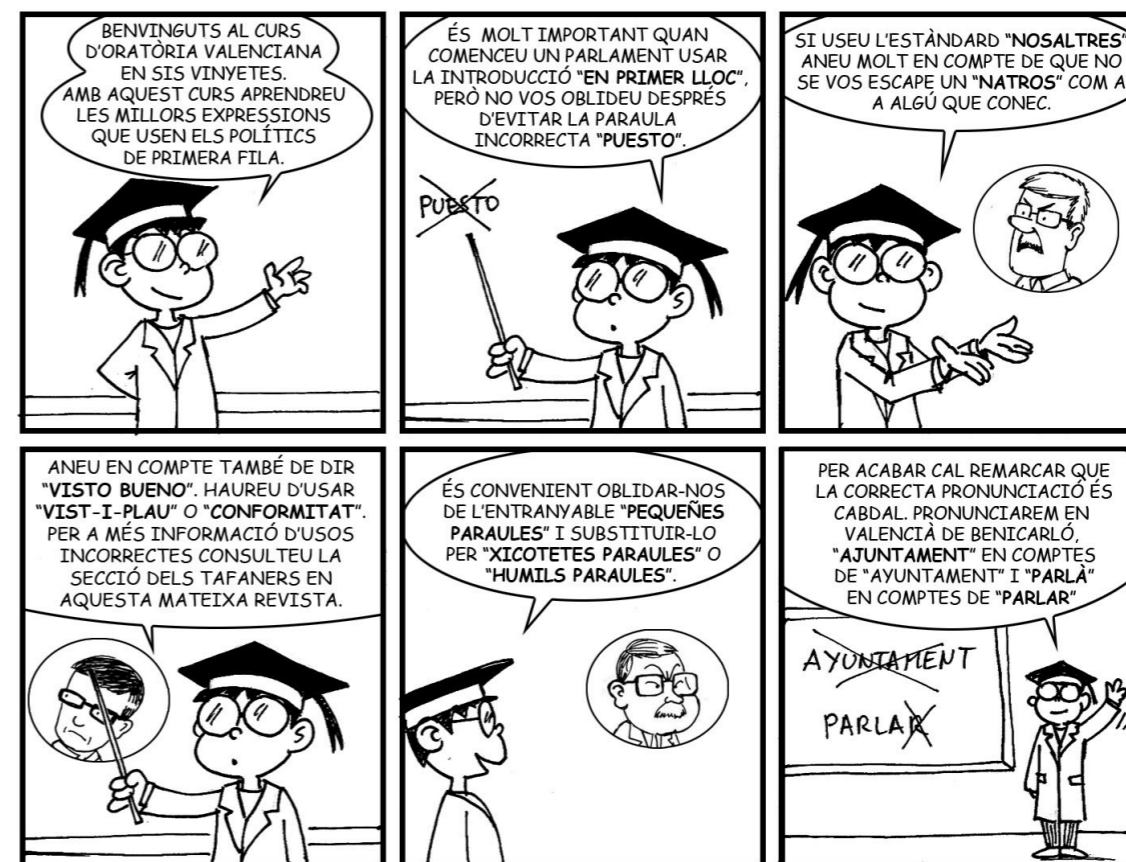
Massa píflies en massa poc temps. Però sobretot el que estem veient és com els càrrecs polítics es renten les mans, defugint la seua responsabilitat, i fan que aquest cos es "creme" per la seua incompetència.

Senyor regidor de policia Soriano, menys paraules i més fets. I no espere a que vinga la policia autonòmica per traure-li les castanyes del foc. En principi, que se sàpiga, només serveixen per controlar el trànsit de la Fórmula I i l'avinguda del PaPa i, totes dues coses, ara i ací, ho tenim difícil que les tinguem. Per els miracles, es pot encomanar al seu cap, Marcelino, fent punts darrera del seu altre cap, Camps, quan besava l'anell de l'arquebisbe de València en el Tedeum de la passada setmana.

El còmic

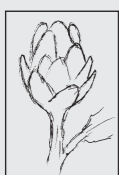
Per Xavi Burriel

"Curs d'oratoria valenciana"

El còmic

EDITORIAL

Carxofa: Una carxofa ben torrada per a la regidora de turisme, la del nom llarg. No és que haja fet res especial, però la dona es mou, pensa, treballa i sap de què va. És el que cal fer. Si està a l'ajuntament és per treballar pel poble i vetllar pel interessos de tots.

Panissola: Un bon grapat de panissoles per a l'alcalde de Benicarló. Li recordem que ja porta la vuitena part de legislatura i encara no s'ha notat en res. En res. En bones mans ... però si ens quedem en això, en bones mans i no hi ha cap, ni patades pels despatxos, ni plantades de cara, ni exigències, ni ...

Al final ens quedarem com estàvem Domingo i Mundo, Mundo i Domingo: *tanto monta, monta tanto*. Tot quedarà com *los grandes benefisios del hermano americano*. (recordeu al personatge?)

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text

Novetat

Còpies grans formats a COLOR
Tots els tamany

Papereria

Material d'Oficina

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
SUSANNA ANGLÉS, VICENT COLL, JOSEP BARBERÀ,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL
SAMARUC
Fotografies/ NATALIA SANZ, GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.